

بررسی اشتغال زنان در فرهنگ مردم شهر کرمان

مرجان موسوی زاده

مدرس دانشگاه پیام نور واحد کرمان

چکیده

از آنجا که تاکنون شخصیت کاری زن در اجتماع و اشتغال و پیامدهای آن به گونه ای بایسته در ایران مورد پژوهش قرار نگرفته، این مقاله می کوشد با تکیه بر نقش های فرهنگی زنان کرمان در نظامهای گونه گون ملی برای این پرسش، پاسخی مناسب بیابد که آیا کار برای زن در هر دوره تاریخی و شرایط گونه گون اجتماعی فرهنگی ضروری است یا خیر؟ شواهد نشان میدهد که در گذشته ای نه چندان دور مادر تباری در نظام کلان خانواده ایرانی ارزش محسوب می شد، اما با تصاحب ابزارهای تولید زنان نیز به حاشیه راندند تا جایی که زنان بخشی از ابزار محسوب شدند و این مقارن با زمانی بود که دوران بردگی آغاز شد. سپس پایین بودن نرخ جمعیت و به تبع آن کمبود نیروی کار، زنان را به عرصه استثمار جسمی کشانید که با انحصار آب، زمین و محصولات از خودبیگانگی انسان بر انسان از یکسو و سلطه فرهنگ بر زن از سوی دیگر به ستم مضاعف منجر گردید. بدین سان اراده زن در انتخاب محدود و محصور شده و او از مشارکت در عرصه تولید خلاق اجتماعی محروم گردید. این مقاله با تکیه بر نظریه کارکردگرایی ساختاری پارسونز، رادکلیف براون و تطورگرایی با تأکید بر روش تحلیل محتوا با شیوه گردآوری اطلاعات: مطالعاتی کتابخانه‌ای و میدانی (مصاحبه و مشاهده مشارکتی) تنظیم گردیده است.

واژگان کلیدی : زن، اشتغال، فرهنگ، اجتماع، کرمان